

Mert ...

Hagyd hogy higgyem számítok Neked
Ha eljön az idő lesz, majd felelet
Néma hallgatás, fájdalmas búcsú
És a közöny, ami úgy szíven szúr

Álmatlan órák ti vagytok enyémeK
KísérteneK a kétségbevont szép emlékek
Hazudtad -e, és ha igen akarom -e tudni
Könnyembe fúlva Téged újra hívni ...

Szerelem -e az, ami végül felemészt
Szerethetem -e azt, ki eltemetni kész
Szeressem azt, aki elküld, és nem hív vissza
Szerethetem -e azt, aki kimondja : nem viszonzozza

Értelem megszűnt magában létezni tovább
Kizárta magából a valóságít a világ
Hinni akartam, hogy csak Ő, és csak Vele
El kell veszni, nincs több értelme

Bízni akartam benne, mint még senkiben
Elárult, megcsalt az érzelmem, ennyit érdemeltem
Újra kezdeni, és újra szenvedni, de miért
Kitartani mellette, és a végsőkig összetörni

Miért ...

Mert naív vagy, és sebezhető
Mert hiába szereted, ha Neki nem Te vagy a nagy Ő
Mert könnyörögsz, és süket fülekre lel
Mert bárhogy esdekelsz Ő nem felel
Mert rég el kellett volna engedned
Mert sírhatsz érte, de Ő érted nem
Mert álmodozhatsz, de ébredni kell
Mert nem fog változni, nem jön rá semmire
Mert hiába volt minden Te nem vagy senkije
Mert nem számít, hogy Neked a világot jelenti

Mert boldog voltál, de vége van
Mert feladhatod büszkeséged untalan
Mert akkor minden szép lesz újra
Mert akkor nem borulsz a párnádra sírva
Mert akkor nem nézel rá némán
Mert akkor nem kérded meg miért bánt
Mert akkor nem fáj, hogy hazudik
Mert csak az számít maradjon itt

De hogyan élhetnél késések, és közöny között
Nem veszed észre, de ez a kín lassan megöl ...